

عنوان مقاله:

پیوند و چگونگی کردار شایسته و نا شایست آدمی با خدا

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی کلام، دوره 11، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

خلیل الله طاهری - فارغ التحصیل سطح چهار مجتمع عالی فقه، جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

تردی نیست که بسیاری از آیات قرآن، اعلام کرده که خداوند در طول هر کار و کردار شایسته (اعمال حسنه) آدمی واقع می شود ولی در طول کردارهای ناشایست (اعمال سیئه) او واقع نمی شود. التفات داریم که، سرنوشت و تقدیر آدمی از جانب خداوند اداره، مسجل و ترتیب ناپذیر می شود، ولی این سخن بدین معنی است که: تقدیر خداوند، کردار شایسته و نا شایست آدمی را بگونه ای اطلاق و رها، در بر گرفته و شامل آن خواهد شد، یا صرفاً مشمول کردار شایسته ی آدمی شده و کردار ناشایست او به هیچ عنوان به خداوند مربوط نمی شود؟ که پیامد و فرجام سخن فوق این خواهد بود: خالق کردار شایسته ی آدمی خداوند بوده و خالق کردار ناشایست آن، خود انسان است. این یعنی این که: (در برابر خداوند نیز آفریننده ای وجود دارد که مساله توحید خداوند را زیر سوال برده و منجر به نوعی از انواع ثنویت می شود؟) (در حال که توحید خداوند از بدیهیات علوم عقلی و نقلی ما مسلمانان است. ما در توشتر پیش رو، سعی کرده ایم، در حد رمق آگاهی و حوزه ی فرا گیری علوم اسلامی خود، پس از ذکر کلید واژه ها و تبیین هر یک از آن ها، مساله طرح شده را بطور دقیق و مضبوط، تحلیل و حلاجی نمایم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1572638>

